

С. В. Волкова,
Херсонський державний університет, м. Херсон

МЕТАМОРФОЗА ЯК ХУДОЖНІЙ ПРИЙОМ ФОРМУВАННЯ МІФОЛОРНО-АВТОРСЬКИХ ОБРАЗІВ У СУЧАСНИХ АНГЛОМОВНИХ АМЕРІНДІАНСЬКИХ ПРОЗОВИХ ТЕКСТАХ

У статті в когнітивно-семіотичному і наративному ключі схарактеризовано метаморфозу як інтерпретаційний прийом виявлення міфологорних ознак образу персонажа і як наративний спосіб його розгортання в сучасних англомовних амеріндіанських художніх прозових текстах. Запропоновано п'яти компонентну структуру метаморфози. Доведено, що метаморфоза як інтерпретаційний прийом сприяє виявленню етнокультурних ознак персонажного образу і ідентифікації його як етнокультурного типу.

Ключові слова: когнітивно-семіотичний, метаморфоза, наративний, етнокультурні ознаки, етнокультурний типаж.

METAMORPHOSIS AS ARTISTIC MEANS OF FORMING MYTHOLOGIC AND LITERARY CHARACTERS IN MODERN ENGLISH AMERINDIAN PROSAIC TEXTS

The article focuses on revealing the characteristic features of metamorphosis as dominant linguistic means of forming literary images. From cognitive semiotics point of view it is proved that metamorphosis can function on one side as the way of interpretation the literary image as mythologic one, on the other as narrative means of its becoming the mythologic and literary image. It is explained that the structure of metamorphosis includes five components. Semiotic and cognitive analysis made it possible to establish the most typical ethnocultural personage images serving as signs of Amerindian culture.

Key words: cognitive and semiotic approach, structural and syntactic approach, syntactic constructions, literary image, ethnocultural meaning.

МЕТАМОРФОЗА КАК ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ ПРИЕМ ФОРМИРОВАНИЯ МИФОЛОРНО-АВТОРСКИХ ОБРАЗОВ В СОВРЕМЕННЫХ АНГЛИЙСКИХ АМЕРИНДСКИХ ТЕКСТАХ

В статье с позиции когнитивно-семиотического и нарративного подходов охарактеризовано метаморфозу как интерпретационный прием выявления мифологорных свойств образа персонажа и как нарративный способ его разработывания в современных английских америндских художественных прозаических текстах. Предложено пятикомпонентную структуру метаморфозы. Доказано, что метаморфоза как интерпретационный прием помогает выявить этнокультурные особенности персонажного образа и идентифицировать его как этнокультурный типаж.

Ключевые слова: когнитивно-семиотический, метаморфоза, нарративный, этнокультурные особенности, этнокультурный типаж.

На сьогоднішній день визначено онтологічні та гносеологічні властивості метаморфози [1; 7; 8; 10], проведено психологічні дослідження метаморфози як форми і типу перетворення, перевтілення, відродження світу і людини [18; 20].

У міфопоетичному ключі отримали пояснення причини перетворень [4; 13; 14; 17], в літературознавчому – вивчалися сюжетовірні та образотвірні функції метаморфози у художніх текстах [2; 5; 6; 12].

У лінгвістиці метаморфоза розглядається із різних позицій. У структурно-семіотичній поетиці вона вважається тропом поряд з метафорою, порівнянням і антитезою [21]. У річищі лінгвопоетики в основному на матеріалі російських і українських художніх текстів доведено, що метаморфоза постає стилістичною фігурою, яка втілює ідею перетворення вхідного образу у вихідний і слугує способом об'єктивації міфопоетичних смислів етносу та авторської художньо-мовної свідомості [3; 16].

У когнітивній поетиці у контексті дослідження образотворення в англомовних орієнтальних поетичних мініатюрах запропоновано класифікації метаморфози та висвітлено її роль у творенні образу-емоції в англомовному хайку [19]. В лінгвокогнітивному і лінгвосеміотичному аспектах на матеріалі англійської поезії описано механізми формування метаморфози та її функціональні особливості [11].

Особливість нашого підходу полягає в тому, що ми пропонуємо розглядати метаморфозу як художній засіб, який постає в сучасних амеріндіанських прозових текстах і як стилістична фігура творення міфологорних словесних образів, і як наративний прийом розгортання змісту персонажних образів. У висуненні такого положення ми виходимо з того, що залежно від способу локалізації в художньому тексті метаморфоза постає, по-перше, стилістичною фігурою, що обіймає окремий текстовий фрагмент, а по-друге, наративним засобом, що виконує сюжетовідтворювальну і образотвірну функції, визначення яких можливо за умов застосування низки лінгвокогнітивних операцій (аналогії, зіставлення, асоціації тощо).

Метаморфозу вважали синонімічним терміном до трансформації [18; 20]. Трансформація – психологічний перехід, регресія і тимчасова втрата Его, створення і реалізація не усвідомлюваної раніше психологічної потреби. Символізм трансформації відображено у релігійних ритуалах. Будь-яка трансформація пов'язана з переживанням таїнства, символічної смерті і відродженням. З. Фрейд вважав трансформацію перетворенням на протилежність [18, с. 22], а К.Г. Юнг – чудом, досягнути котре людина не в змозі [20, с. 12–13].

У контексті нашого дослідження ставимо за мету виявити і описати лінгвосеміотичні засоби формування міфологорно-авторських образів, до яких ми відносимо метаморфозу.

В амеріндіанських художніх прозових текстах метаморфоза як стилістичний прийом здатна поєднувати реальний світ та уявний світ (світ бажань або сновидінь), оскільки перетворення виникає як в уяві героя, так і в уяві інтерпретатора: «How do I explain the feather, the bird at my window, my own voice waking me, as if another person lived in me, wiser and more alert» (Linda Hogan, «Dwellings», p. 17); «On one side of it was the face of a man. On the other was the face of a lion» (Linda Hogan, «Dwellings», p. 34).

З'ясування принципу роботи уявної метаморфози у процесі виявлення міфологорних ознак художнього образу дозволяє пояснити вчинки і дії персонажного образу.

В аналізованих нами амеріндіанських художніх прозових текстах головні персонажі відстоюють етнокультурні цінності, намагаються установити гармонію і баланс у світі природи і людини. Вплив на сферу почуттів і емоцій читача в амеріндіанських художніх прозових текстах здійснюється не тільки виражально-зображальними засобами, але й за рахунок певних нарративних прийомів, одним із яких і постає метаморфоза, за допомогою якої описується трансформація свідомості персонажа, його світовідчуття: «There was something deeper than human that day, I think now, something of the world of myth» («Dwellings», p. 35); «He [the man who is drumming and singing] doesn't speak. He is moving between the worlds,

beginning already to step over the boundaries of what we think, in daily and ordinary terms, is real and present) («Dwellings», р. 38).

Порівняльна конструкція *deeper than human* у першому наведеному прикладі і предикат перетворення *to begin to* візуалізують в уяві читача зміни як зовнішнього, так і внутрішнього станів героїв. Звісно, що в реальному просторі неможливо зробити крок і одразу ж опинитися в іншому світі. Тому, в художньому тексті уявна межа переходу створюється граматичними формами (*is moving*), лексичними маркерами (*between the worlds*), стверджувальними структурами (*I think now, of what we think*).

Метаморфоза – явище складне і багатогранне. Теоретичним підґрунтям сутності метаморфози у плані її білатеральності – трансферності й трансфігуративності – є концепція світів А.В. Шлегеля: «Грецький ідеал людяності полягав у гармонійній рівновазі усіх сил. Це була природня гармонія. Найновіші народності прийшли до усвідомлення свого внутрішнього роздвоєння, яке робить такий ідеал недосяжним. Звідси намагання примирити, злити воедино ці два світи – духовний і чуттєвий, між якими ми хитаємося» [9, с. 131].

В амеріндіанських художніх прозових текстах сюжетотвірною функцією метаморфози як художнього прийому лежить у площині того образу-символу, через який відбувається трансформація у конкретному художньому тексті. Так, до прикладу, промінь сонця (знак допомоги Творця) впливає на фізичний стан героя: «*He [Тауо] knew at some point the sunlight on the world collapse into his thoughts like pale gray cobwebs, clinging to all things within him, and then his stomach would begin to convulse, and he would have to hold himself with both hands to try back the tremor that grew inside. He went outside before it happened*» (Leslie Marmon Silko, «Ceremony», р. 17). Предикатами перетворення тут постають дієслова *to collapse into* (згортати в), *to cling to* (обгортати), *to begin to* (починати), *grew inside* (з'являтися), *to happen* (траплятися).

В есе Лінди Хоган «A Different Yield» збірки «Dwellings» оповідач висловлює свої роздуми про сенс життя, його коріння і як все змінюється у процесі еволюції: «*Something enters the corn at the moment of fusion of the male and female that is unknown to scientists. From some star, a cosmic quickening, some light, movement-fast chemical that illuminates quickens the conception, lights the fuse. Life is unknown to us. It is an alchemical process, a creative movement and exploration with the same magic in mind*» (Linda Hogan «A Different Yield», р. 59).

Розвиваючи ідею Р.О. Крохмального, метаморфозу розглядаємо як художній прийом, що включає п'ять основних елементів: вихідний образ, вхідний образ, кризисну і критичну ситуації, предикати перетворення [6, с. 15]. У своєму дослідженні модулів метаморфози в українській романтичній поезії XIX століття Р.О. Крохмальний пояснює, що саме у кризовій ситуації відбувається диференціація антагоністів, їх зіткнення за відповідних обставин призводить до метаморфози [там само, с. 41]. Критичну ситуацію дослідник розуміє як умови, за яких здійснюється переміна вхідного образу у вихідний [там само].

Переломлюючи наведені тези до метаморфози як прийому формування міфологорно-авторського образу в художніх амеріндіанських текстах вважаємо, що кризова і критична ситуації, в яких опиняється герой, постають причиною (каузатормом) для метаморфози, що будується на основі аналогії або асоціації, що виникає в ейдетичній пам'яті персонажа під впливом певного тригера.

Отже, під кризовою ситуацією розуміємо мотивацію метаморфози, викликану боротьбою антагоністів, зіткнення різних сторін, обставин, загострення яких веде або може привести до певних змін у сприйнятті об'єктів навколишнього середовища, уявлень про світ, і, як наслідок, заміну реального бачення уявним. Іншими словами, йдеться про уявну метаморфозу, що складається з цілої низки художніх деталей, розпоросених по всій тканині прозового тексту. Зібрати такі деталі є можливим за певних стратегій інтерпретації.

В амеріндіанських художніх прозових текстах кінця XX – початку XXI століть в центрі подій опиняються молоді юнаки, що повернулись додому після війни. Їх серця розбиті, душі зломлені від того, що кожен день вони стикались зі смертю, дивились їй в очі і не розуміли, навіщо те все відбувалося. Повернувшись до рідного краю, вони мріють знайти спокій у спілкуванні з природою, де кожна тварина, рослина, гора, річка, камінь береже *muuy*: «*With the first light of dawn he [Abel] arose and went out. He passed through the maze of corrals and crossed the highway and climbed the steep escarpment of the hill. Then he was high above the town and he could see the whole of the valley growing light and the far mesas and the sunlight on the crest of the mountain. [...] Silence lay like water on the land, and even the frenzy of the dogs below was feeble and a long time in finding the car.*» («House Made of Dawn», р. 10).

Герой роману-міфу С. Момадея «Дім, зі світанку створений» АVELЬ, насолоджуючись світанком (початком нового дня) в середині липня, стає свідком знищення змії орлами, повелителя небесного простору, символами мудрості в уявленнях амеріндіанців: «*They were golden eagles, a male and a female, in their matting flight. They were cavorting, spinning and spiraling on the cold, clear columns of air, and they were beautiful. [...] She carried a rattlesnake; it hung shining from her feet, limp and curving out in the trail of her flight. Then she let go of the snake. The male hit the snake in the head, with not the slightest deflection of his course or speed, cracking its long body like a whip*» («House made of Dawn», р. 17).

У наведеному фрагменті йдеться про зіткнення двох антагоністичних сил, які символізують протилежні ціннісні категорії: Добра і Зла. Добро об'єктивовано в образі орлів, що маніфестують Дух Неба і постають володарями небесного простору, вербалізованого в тексті позитивними дескрипторами (*clear columns of air, beautiful*). Зло – в образі змії, що в міфологічному розумінні амеріндіанців репрезентує Дух царства померлих [23, с. 109, 151].

Змія в тексті порівнюється з довгим батоном, хлист якого супроводжується неприємним скреготінням (*cracking its long body like a whip*). Орел і орлиця виконали свою сакральну місію: очищення свого простору від представників чужого світу.

Ієрархія цінностей тваринного світу віддзеркалюється в світі людського буття. На Святі Кукурудзи Авелю протистоїть білий альбінос Хуан Рейс. Хуан Рейс одразу ж приваблює до себе увагу зверхнім ставленням до присутніх на святі людей племені кайова, навахо та ін. Свято Кукурудзи супроводжується ритуальними поєдинками, в яких учасники забивають півня і його останки розкидають у полі. Так, у легенді про Сантьяго, текст якої включається автором роману-міфу в основну оповідь, описується це ритуальне дійство: «*After that, the rooster spoke to Santiago and said: 'Now you must sacrifice me for the good of the people.' And accordingly Santiago tore the bird apart with his bare hands and scattered the remains all about the ground. The blood and feathers of the bird became cultivated plants and domestic animals, enough for all the Pueblo people*» («House Made of Dawn», р. 35). Смісл цього дійства полягає в тому, що саме домашнього птаха (*rooster*) приносять у жертву, щоб улестити Духів Землі і Неба й у подальшому отримати добрий врожай і сприятливі кліматичні умови.

У боях з півнем беруть участь чоловіки, у тому числі й АVELЬ і Хуан Рейс. Епітети (*huge, hideous, heavy, bloodless*), якими автор зображує зовнішність Хуана Рейса, його дії під час ритуального бою, візуалізують образ Зла: «*The white man was large and thickset, powerful and deliberate in his movements. The white man held the rooster up and away in his left hand*

while its great wings beat the air. The albino was **huge and hideous** at the extremity of the terrified bird. It was then her eyes were drawn to the **heavy, bloodless hand** at the throat of the bird.» («House Made of Dawn», p. 39).

Сприйняття альбіноса як такого, що викликає тривогу й осторогу, посилюється в наступному фрагменті: «*He rode beside Abel, turned suddenly upon him, and began to flail him with the rooster. The white man was too strong and quick for him. The white man leaned and struck, back and forth, with only the mute **malice** of the act itself, careless, undetermined, almost composed in some final, **preeminent sense**. The bird was dead*» («House Made of Dawn», p. 39).

Злість у діях альбіноса, відкрита демонстрація його переваги над Авелем, який є автохтонним мешканцем, захисником етнокультурних цінностей і традицій, сприяли трансформації свідомості Авеля, а саме, уявленню ворога в особі білого альбіноса, який прийшов на землю амеріндіанців, щоб подолати і морально образити їх.

Кризова ситуація метаморфози створюється в тексті композиційно-мовленнєвими формами, як наприклад, описом природи: «*The immense embankment of the storm had blackened out the whole horizon to the south. The compressed density of its core, **like a great black snake writhing**, drew out of the mouth of the canyon, recoiled upon the warm expanse of the valley, and resumed the slow, sure approach upon the intervening gullies and hills and fields above the town. And just there on the obsidian sky, extending out and across the eastern slope of the plain, was a sheer and **perfect arc of brilliant colors***» («House Made of Dawn», p. 68).

У міфологічному уявленні амеріндіанців змія (snake) – це образ-символ Духа царства мертвих [22, с. 56], знак біди, що наближається, а райдуга – знак Творця, символ божественного прояву доброзичливості [15]. Отже, етнокультурний зміст відродження, очищення, перевага добра над злом реалізується в наведеному прикладі шляхом трансформації природних явищ. «Зло» в образі грози порівнюється зі змією, довге тіло якої завило все небо (*like a great black snake writhing*). Уявна метаморфоза побудована на основі порівняння, в якому вхідний образ перетворення – це знак біди. Межа переходу, зміна емоційного стану від відчуття наближення біди до очищення (*perfect arc of brilliant colors*), появи надії на світле майбутнє, має в тексті чіткий індикатор, виражений темпоральною лексику (*just there*).

Кризова ситуація, за Р.О. Крохмальним, в якій відбувається диференціація антагоністів, їх зіткнення у відповідних обставинах, переходить в критичну ситуацію, тобто умови, при яких здійснюється візуальна заміна одного образу іншим. Тригерами критичної ситуації поступають предикати перетворення: *turned out, changed into, looked like*. Перетворення образу в уяві спостерігача, приводить до трагічного завершення цього конфлікту, а саме вбивства білого альбіноса Авелем: «*Abel waited. The white man raised his arms, **as if to embrace him**, and came forward. But Abel had already taken hold of the knife, and he drew it*» («House Made of Dawn», p. 73).

У наведеному фрагменті виділено сигнал квазіморфози, а саме сполучник *as if* у поєднанні з дієсловом *to embrace*, що означає «охопити, обвити». Охопити, обвити – це дії, типові для тих, що здійснює змія, коли нападає на свою жертву. Хуан Рейс вів себе подібно змії, намагаючись напасти, захопити руками, «обвитися» навколо тіла Авеля.

Змію не завжди вдається знищити одразу, тому Авель здійснює наступний удар: «*He withdrew the knife and thrust again, lower, deep into the groin*» (там само). Авель стояв і дивився, як його ворог видає останні звуки, схожі на шипіння змії: «*Then the head inclined a little, as if **to whisper something of the darkness and the rain, and the pale flesh of the face twitched**, and the great blue mouth still gaped open and **made no sound***» («House Made of Dawn», p. 74). Отже, він бачив перед своїми очима ворога-змію, що експліковано діями Хуана Рейса, які співвідносяться з поведінкою змії: *to whisper* – шепотіти = шипіти, *twitched* – здригнутися в судорогах, *made no sound* – не вимовляти ні звуку.

Ритуал знищення зла на рідній землі було підтримано дощем, символом очищення: «*Abel threw down the knife and the rain fell upon it and made it clean*». Дощ, небесна стихія, змив кров зі знаряддя вбивства.

Психологічно і фізично Авель виснажений, вимучений, спустошений, оскільки він бився зі злом: «*He seemed just then to wither and grow old*» («House Made of Dawn», p. 74). Критичну ситуацію метаморфози марковано словосполученням *seemed just then* (саме в той момент уявлялось, що ...), виконує образотвірну функцію, оскільки йдеться про певні псевдотрансформації у зовнішньому вигляді героя. Авель відчув себе знесиленим (*wither*) і старим (*grow old*). Він стояв на колінах перед своїм померлим ворогом (мотив покаяння перед своєю жертвою), під дощем, і дощ продовжував змивати його гріх: «*He knelt over the white man for a long time in the rain looking down*».

З позиції юридичного права Авеля не можна виправдати, він убив людину. Але, зрозуміти причину його вчинку стає можливим за умов звернення до аналізу каузаторів його дій, які виявляються шляхом метаморфозних репрезентантів. Так, художній прийом метаморфози, який ми розглядали в двох іпостасях (як стилістичну фігуру і наративний прийом) сприяє виявленню конвергентних (локалізованих в окремому текстовому фрагменті) і дивергентних (розповсюджених у тексті деталей) характеристик, за якими формується міфологічно-авторський образ в художньому прозовому тексті.

На основі проведеного когнітивно-семіотичного аналізу робимо висновок, що семіозис художнього міфологічно-авторського образу персонажа здійснюється через метаморфозу, когнітивно-семіотична природа якої слугує втіленню ідеї перетворення образу у знак етнокультури.

Перспективою дослідження вважаємо виявлення лінгвокогнітивних форм зв'язку вхідного та вихідного образів метаморфози та лінгвокогнітивних способів вираження межі, яка розділяє вхідний та вихідний образи метаморфози.

Література:

1. Аристотель. Этика. Политика. Риторика. Поэтика. Категории / Аристотель. – М. : Литература, 1998. – 1392 с.
2. Виноградов В. В. Стилистика. Теория поэтической речи. Поэтика / Виктор Владимирович Виноградов. – М. : АН СССР, 1963. – 255 с.
3. Дикарева Л. Ю. Метаморфоза как фигура превращения: лингвосеміотический аспект (на примере художественной прозы Н. В. Гоголя и М. А. Булгакова) / Л. Ю. Дикарева // Мова. – 2003. – № 8. – С. 78–82.
4. Иванов В. В. Античное переосмысление архаических мифов [Электронный ресурс] / В. В. Иванов // Жизнь мифа в античности : материалы науч. конф. [«Випперовские чтения – 1985»]: [в 2 ч.] / [под общ. ред. И. Е. Даниловой]. – М. : Сов. Художник, 1988. – Вып. XVIII, Ч. 1. – С. 9–26. – Режим доступа : http://ecdejavu.net/p/Publ_V_Vs_Ivanov.html.
5. Качмар М. Метаморфоза в українських чарівних казках (за матеріалами «Галицьких народних казок» в упорядкуванні Івана Франка та «Народных южнорусских сказок» Івана Рудченка) / М. Качмар // Вісник Львівського університету. Серія : Філологічна. – 2011. – Вип. 55. – С. 136–150.
6. Крохмальний Р. О. Метаморфоза і текст (семантична, структуротворча та світоглядна роль переміни художнього образу) : [монографія] / Роман Олександрович Крохмальний. – Л. : Вид. центр ЛНУ імені Івана Франка, 2005. – 420 с.
7. Леви-Брюль Л. Первобытная мифология : мифический мир австралийцев и папуасов / Люсьен Леви-Брюль ; [пер. с фр.]. – [2-е изд.]. – М. : КРАСАНД, 2012. – 256 с.
8. Леви-Стросс К. Структура мифов / К. Леви-Стросс // Структурная антропология / К. Леви-Стросс. – М. : Наука, 1985. – С. 183–208.

9. Литературные манифесты западноевропейских классицистов / [под ред. Н. П. Козлова]. – М. : МГУ, 1980. – 617 с.
10. Лосев А. Ф. Знак. Символ. Миф. Труды по языкознанию / А. Ф. Лосев. – М. : Изд-во МГУ, 1982. – 479 с.
11. Москвичова О. А. Метаморфоза у віршованих текстах англійської поезії XIX–XX століть: лінгвoseміотичний та лінгвокогнітивний аспекти : дис. ... кандидата філол. наук : 10.02.04 / Оксана Анатоліївна Москвичова. – Херсон, 2014. – 200 с.
12. Неклюдов С. Ю. О кривом оборотне (к исследованию мифологической семантики фольклорного мотива) / С. Ю. Неклюдов // Проблемы славянской этнографии. – Л. : Наука, 1979. – С. 162–168.
13. Потебня А. А. Символ и миф в народной культуре / Александр Афанасьевич Потебня. – М. : Лабиринт, 2000. – 480 с.
14. Пропп В. Я. Морфология сказки / Владимир Яковлевич Пропп. – М. : Наука, 1969. – 168 с.
15. Словарь символов и знаков / [авт.-сост. В. В. Адамчик]. – М. : АСТ ; Мн. : Харвест, 2006. – 240 с.
16. Слухай Н. В. Художественный образ в зеркале мифа этноса: М. Лермонтов, Т. Шевченко : [монография] / Наталья Витальевна Слухай. – К., 1995. – 486 с.
17. Топоров В. Н. Миф. Ритуал. Символ. Образ : исследования в области мифопоэтического / Владимир Николаевич Топоров. – М. : Прогресс, 1995. – 623 с.
18. Фрейд З. Тотем и табу / Зигмунд Фрейд. – М. : Ак. проект, 2007. – 159 с.
19. Шершньова А. В. Образотворення в англomовних орієнтальних поетичних мініатюрах : когнітивно-семіотичний аспект : дис. ... кандидата філол. наук : 10.02.04 / Шершньова Анна Василівна. – К : КНЛУ, 2013. – 247 с.
20. Юнг К. Г. Архетипы и символы / Карл Гюстав Юнг. – М. : Renaissance, 1991. – 306 с.
21. Якобсон Р. В поисках сущности языка / Р Якобсон // Семиотика : Антология / [сост. Ю. С. Степанов]. – М. : Академический проект; Е. : Деловая книга, 2001. – С. 111–126.
22. Alexander H. V. Native American Mythology / Hartley Burr Alexander. – N. Y. : Dover Publications, 2005. – 312 p.
23. Lake-Thom B. Spirits of the Earth : a Guide to Native American Nature Symbols, Stories and Ceremonies / Bobby Lake-Thom. – N. Y. : Penguin Group, 1997. – 210 p.

Иллюстративный материал:

24. Momaday, N. Scott. House Made of Dawn. – New York : Harper and Row Publishers, 1998. – 198 p.
25. Hogan, Linda. Dwellings. A Spiritual History of the Living World. – New York : A Toughstone Book, 1995. – 155 p.